

Isaac Maarsen werd geboren in Amsterdam op 27 februari 1892 als zoon van rabbijn Wolf Isaac Maarsen.

Isaac Maarsen legde het kandidaatsexamen in de klassieke letteren af en behaalde reeds op 22-jarige leeftijd de moree-titel. Hij doceerde aan het Nederlands-Israëlietisch Seminarium in Amsterdam. In 1919 werd hij rabbijn in Amsterdam en in 1925 opperrabbijn in Den Haag. Dit bleef hij tot zijn deportatie.

Tijdens de zomer van 1932 was opperrabbijn Maarsen aanwezig bij het Nationale Kamp van de NPV in Wassenaar. Hij was ook de Joodse groep van de Berg-stichting uit Laren aanwezig en ze gingen in Den Haag naar de synagoge. Op 18 november 1932 sprak de districtscommissaris van de vereniging De Nederlandsche Padvinders (NPV) voor Den Haag voor de leden van T.O.P. over het onderwerp Padvinderij. Het aanwezige publiek beloonde zijn betoog met een ovationeel applaus. Op deze avond werd besloten tot oprichting van de Joodse padvindergroep (T.O.P.-groep). Er kwam een bestuur (Eereraad) met opperrabbijn Maarsen als voorzitter.

In januari 1933 werd de groep formeel geïnstalleerd als T.O.P.-groep (groep 28) binnen het district Den Haag van de NPV. Van de groep waren zowel jongens (welpen, padvinders en voortrekkers) als meisjes (meisjesgezellen) lid. De groep was actief in het district, deed mee aan districtswedstrijden en kreeg op een gegeven moment de beschikking over een eigen kampeerterrein. Er was veel contact met andere joodse groepen in Nederland. In *Ha'amoed; de Vuurzuil; veertien daagsch orgaan voor Joodsch Den Haag* staan regelmatig verslagen van hun activiteiten.

De T.O.P. groep stopte, net als andere scoutinggroepen, met haar activiteiten door het verbod op Scouting door de bezetter in 1941. Veel leden van de groep overleefden de oorlog en de Jodenvervolgning niet.

Na de aanvang van de Tweede Wereldoorlog werd de zorg voor de Haagse joden de belangrijkste taak van rabbijn Isaac Maarsen. De Duitse bezetter dwong vele Haagse joden te vertrekken naar Amsterdam, Westerbork of naar kampen in het buitenland. De achtergebleven familieleden hadden bijstand nodig, maar rabbijn Maarsen probeerde ook de weggevoerde gemeenteleden te blijven helpen. Maarsen schijnt overwogen te hebben om met zijn gezin onder te duiken, maar bleef zich tot aan zijn deportatie in 1943 inzetten voor zijn joodse gemeenteleden.

Nadat de Duitse bezetter had bepaald dat op 23 april 1943 geen joden meer in Den Haag mochten wonen, hield rabbijn Isaac Maarsen op 20 april 1943 een afscheidsverhaal in de synagoge aan de Wagenstraat. De volgende dag werd hij samen met zijn echtgenote en

dochteren via de kamp Vught naar kamp Westerbork. Ze gingen op 20 juli 1943 met het negentiende en laatste transport van kamp Westerbork naar vernietigingskamp Sobibor en worden bij aankomst vermoord op 23 juli 1943. De treintransporten naar Sobibór vertrokken tussen 3 maart en 20 juli 1943 wekelijks op dinsdag vanuit Kamp Westerbork. Vrijwel alle gedeporteerden werden op de dag van aankomst direct doorgeleid naar de daar aanwezige gaskamers en vermoord. Met deze 19 treintransporten werden in totaal 34.313 Joden in de Tweede Wereldoorlog gedeporteerd van Nederland naar Sobibor gedeporteerd.

Meer informatie

[T.O.P.-groep, een Joodse padvindergroep in Den Haag \(1932-1941, 1945- ca. 1950\) – Joods Erfgoed Den Haag](#)

[Ha'ammud = De vuurzuil = Ha'amoed; officieel orgaan van gecombineerde Haagsche Joodsche wijk-, cultuur-, sport- en jeugdverenigingen, jrg 2, 1933, no. 18, 27-01-1933 » 27 jan 1933 - Pag. 13 | Delpher](#)

[Ha'ammud = De vuurzuil = Ha'amoed; officieel orgaan van gecombineerde Haagsche Joodsche wijk-, cultuur-, sport- en jeugdverenigingen, jrg 2, 1932, no. 6, 12-08-1932 » 12 aug 1932 - Pag. 9 | Delpher](#)

[Isaac Maarsen \(joodsmonument.nl\)](#)

[Isaac Maarsen \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[Isaac Maarsen - Wikipedia](#)

[Sobibórtransporten - Wikipedia](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.